

КОНВЕНЦИЈА
ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ АУСТРИЈЕ
И
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
О ИЗБЈЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА
У ПОГЛЕДУ
ПОРЕЗА НА ДОХОДАК И ИМОВИНУ

Република Аустрија и Босна и Херцеговина, желећи да закључе Конвенцију о избјегавању двоструког опорезивања у погледу пореза на доходак и имовину,

договориле су се сљедеће:

Члан 1 **ОБУХВАЋЕНА ЛИЦА**

Ова Конвенција ће се примјењивати на лица која су резиденти једне или обе уговорне државе.

Члан 2 **ОБУХВАЋЕНИ ПОРЕЗИ**

(1) Ова Конвенција ће се примјењивати на порезе на доходак и имовину који су уведени у име уговорне државе или њених локалних власти, без обзира на начин на који су уведени.

(2) Сматраће се порезима на доходак и имовину сви они порези који су уведени на укупне приходе, укупну имовину или елементе прихода или имовине, укључујући порез на добит од одузимања покретне или непокретне имовине, порез на укупан износ плата и накнада које сносе предузећа, као и порез на повећање капитала.

(3) Постојећи порези на које се примјењује ова Конвенција ће се посебно примјењивати на:

а) у Аустрији:

- (i) порез на доходак;
- (ii) порез на добит;
- (iii) порез на земљу;
- (iv) порез на пољопривредна и шумарска предузећа;
- (v) порез на вриједност слободних парцела;
(у даљем тексту "аустријски порези");

б) у Босни и Херцеговини:

- (i) порез на доходак грађана;
- (ii) порез на добит предузећа;
- (iii) порез на имовину;
(у даљем тексту "порези Босне и Херцеговине").

(4) Конвенција ће се такође примјењивати на све идентичне или у већој мјери сличне порезе који су уведени након дана потписивања Конвенције поред, или умјесто, постојећих пореза. Надлежне власти уговорних држава ће обавијестити једна другу о свим значајнијим промјенама у њиховим пореским законима.

Члан 3 **ОПШТЕ ДЕФИНИЦИЈЕ**

(1) У сврху Конвенције, изузев ако контекст захтијева другачије:

- а) појам "уговорна држава" и "друга уговорна држава" значи Република Аустрија и Босна и Херцеговина, у смислу контекста;
- б) појам "Аустрија" значи Република Аустрија
- ц) појам „Босна и Херцеговина " значи држава Босна и Херцеговина;
- д) појам "лице" обухвата појединца, друштво и сва друга тијела лица;
- е) појам "друштво" значи сва колективна тијела или сви ентитети који се третирају као колективно тијело у пореске сврхе;
- ф) појам "предузеће" се примјењује на вршење било које дјелатности;
- г) појам "предузеће уговорне државе" и "предузеће друге уговорне државе" значе предузеће које води резидент уговорне државе, односно предузеће које води резидент друге уговорне државе;
- х) појам "међународни саобраћај" значи сваки превоз бродом или авионом које врши предузеће чије је сједиште управе у уговорној држави, осим када брод или авион ради само између локација у другој уговорној држави;
- и) појам "надлежне власти" значи:
 - (i) у Аустрији: Федерални министар финансија или његов овлаштени представник;
 - (ii) у Босни и Херцеговини: Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине или његов овлаштени представник;
- ј) појам "држављанин" значи:
 - (i) сваки појединац који има држављанство уговорне државе;
 - (ii) свако правно лице, партнерство или удружење које има такав статус захваљујући законима на снази у уговорној држави;
- к) појам "пословање" обухвата рад професионалних служби и друге активности независног карактера.

- (2) Када је у питању примјена Конвенције у било које вријеме од стране уговорне државе, сви појмови који нису дефинисани, осим ако контекст захтијева другачије, има значење које има у то вријеме према закону те државе на коју се Конвенција примјењује; свако значење према примјенљивим пореским законима те државе превлађује над значењима појма из других закона те државе.

Члан 4

РЕЗИДЕНТ

(1) У сврху ове Конвенције, појам "резидент уговорне државе" значи свако лице које према законима државе подлијеже тамошњем порезу из разлога свог мјеста боравка, пребивалишта, сједишта и свих других критерија сличне природе, те такође укључује ту државу и све њене локалне власти. Међутим, овај појам не укључује лица која подлијежу порезу у тој држави само у погледу прихода из извора који су у тој држави или имовине која се у њој налази.

(2) Када је лице, према одредбама тачке 1., резидент обе уговорне државе, тада ће се његов статус детерминисати на сљедећи начин:

- а) сматраће се резидентом само оне државе у којој има сталан дом који му је доступан; ако има сталан дом који му је доступан у обе државе, сматраће се резидентом само оне државе са којом има ближе личне и економске односе (центар виталног интереса);
- б) ако се држава у којој има центар виталног интереса не може установити, или ако нема сталан дом који му је доступан нити у једној од држава, сматраће се резидентом само оне државе у којој има пребивалиште;
- ц) ако има пребивалиште у обе земље или нити у једној од њих, сматраће се резидентом само оне земље у којој је држављанин;
- д) ако је држављанин обе државе или нити једне од њих, надлежне власти уговорних држава ће настојати да ријеше то питање заједничким договором.

(3) Када лице, на основу одредаба тачке 1., није појединац, а резидент је обе уговорне државе, сматраће се резидентом само оне државе у којој има сједиште управе.

Члан 5

СТАЛНА УСТАНОВА

(1) У сврху ове Конвенције, појам "стална установа" значи стално мјесто пословања у којем се пословање предузећа у потпуности или дјеломично обавља.

(2) Појам "стална установа" нарочито укључује:

- а) сједиште управе;
- б) подружницу;
- ц) канцеларију;
- д) фабрику;
- е) радионицу,и
- ф) рудник, извор нафте или плина, каменолом или сва она мјеста експлоатисања природних ресурса.

(3) Градилиште или пројект изградње или инсталације чине сталну установу само ако трају више од дванаест мјесеци.

(4) Без обзира на претходне одредбе овог Члана, појам "стална установа" неће се сматрати да укључује:

- а) употребу објеката само у сврху складиштење, излагања или доставе добара или робе која припада предузећу;
- б) одржавање залиха робе или добара које припадају предузећу само у сврху складиштења, излагања или доставе;
- ц) одржавање залиха робе или добара које припадају предузећу само у сврху прераде од стране другог предузећа;
- д) одржавање сталног сједишта само у сврху куповине робе или добара или прикупљања информација за предузеће;
- е) одржавање сталног сједишта пословања у сврху спровођења сваке друге активности припремног или помоћног карактера за предузеће;
- ф) одржавање сталног сједишта пословања искључиво за све комбинације активности које су поменуте у тачкама а) до е), ако укупна дјелатност сталног сједишта пословања која проистиче из ове комбинације је припремног или помоћног карактера.

(5) Без обзира на одредбе тачке 1. и 2., према којима лице - које није агент независног статуса, на које се примјењује тачка 6. – дјелује у име предузећа и има, те редовно врши у уговорној држави, надлежност за закључење уговора у име предузећа, то предузеће ће се сматрати да има сталну установу у тој земљи у погледу свих активности које то лице предузима за предузеће, осим ако су активности таквог лица ограничене на оне из тачке 4., које, ако се врше путем сталног сједишта пословања, то неће чинити ово стално сједиште пословања сталном установом према одредбама те тачке.

(6) Предузеће се неће сматрати сталном установом у уговорној држави кад врши пословање у тој држави путем брокера, општег трговачког заступника и сваког другог агента независног статуса, ако таква лица дјелују у складу са редовним током свог пословања.

(7) Чињеница да предузеће које је резидент уговорне државе контролише или је контролисано од стране предузећа које је резидент друге уговорне државе, или које врши своје пословање у тој или другој држави (било путем сталне установе или другачије), само по себи неће чинити нити предузеће нити сталну установу друге.

Члан 6

ПРИХОД ОД НЕПОКРЕТНОСТИ

(1) Приход који припада резиденту уговорне државе од непокретне имовине (укључујући приход од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој уговорној држави, може бити опорезована у тој држави.

(2) Појам "непокретна имовина" ће имати значење које има у складу са законом уговорне државе у којој се налази наведена имовина. Појам ће у сваком случају укључивати помоћне објекте непокретне имовине, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примјењују одредбе општег закона у вези са земљишним посједима, право на уживање непокретне својине и право на варијабилну или фиксну исплату као накнаду за рад, или право на рад, са рудним наслагама, изворима и другим природним ресурсима; бродовима и авионима, неће се сматрати непокретностима.

(3) Одредбе тачке 1. ће се примјењивати на приход од директног кориштења, најма, или употребе некретнина у било којем облику.

(4) Одредбе тачке 1. и 3. ће се такође примјењивати на приход од непокретности предузећа.

Члан 7

ПОСЛОВНИ ПРОФИТ

(1) Профит предузећа уговорне државе ће се опорезивати само у тој земљи осим ако предузеће врши своју дјелатност у другој уговорној држави путем сталне установе која се у њој налази. Ако предузеће врши своју дјелатност као што је малочас поменуто, профит предузећа се може опорезивати у другој држави, али само онолико колико се може приписати тој сталној установи.

(2) Према одредбама тачке 3., према којима предузеће уговорне државе врши дјелатност у другој уговорној држави путем сталне установе која се у њој налази, у свакој уговорној држави ће се профит приписати оној сталној установи које га може и да оствари, ако постоји јасно одвојено предузеће ангажовано на истим или сличним

активностима под истим или сличним условима и које ради у потпуности независно са предузећем чије је оно стална установа.

(3) У одређивању профита сталне установе, дозвољаваће се одбици трошкова који настану у сврху сталне установе, укључујући извршне и опште административне трошкове који настану, било у земљи у којој је смјештена стална установа или другдје.

(4) Онолико колико је уобичајено у уговорној држави да се установи колики профит припада сталној установи на бази расподеле укупног профита предузећа различитим странама, ништа из тачке 2. неће спречавати да уговорна држава установи који ће се профит опорезовати таквом уобичајеном расподелом; метода усвојене расподеле ће, међутим, бити таква да је резултат у складу са начелима из овог Члана.

(5) Никакав профит се неће приписати сталној установи по основу саме куповине добара или робе за предузеће, од стране те установе.

(6) У сврху претходне тачке, профит који ће се приписати сталној установи ће се установити истом методом за сваку годину понаособ, изузев ако постоји ваљан и довољан разлог за супротно.

(7) Када профит укључује врсте прихода које се одвојено регулишу другим Члановима ове Конвенције, тада одредбе тих Чланова неће бити обухваћене одредбама овог Члана.

Члан 8

МЕЂУНАРОДНИ ТРАНСПОРТ

(1) Профит који произилази из бродског или ваздушног саобраћаја опорезиваће се само у уговорној држави у којој је смјештено сједиште управе предузећа.

(2) Профит који произилази из бродског саобраћаја на унутрашњим воденим саобраћајницама, опорезиваће се само у уговорној држави у којој је смјештено сједиште управе предузећа.

(3) Ако је сједиште управе шпедитерског предузећа или предузећа за превоз на унутрашњим воденим саобраћајницама на самом броду или чамцу, тада ће се сматрати да се налази у уговорној држави у којој се налази боравишна лука брода или у којој је брод смјештен, или, ако не постоји боравишна лука, у уговорној држави у којој је руководилац брода или чамца резидент.

(4) Одредбе тачке 1. ће се такође примјењивати на профит који настаје од учешћа у интегрисаном, здруженом предузећу или међународној агенцији.

Члан 9
УДРУЖЕНА ПРЕДУЗЕЋА

(1) Када

а) предузеће уговорне државе учествује директно или индиректно у управи, контроли или капиталу предузећа друге уговорне државе,

или

б) иста лица директно или индиректно учествују у управи, контроли или капиталу предузећа уговорне државе и предузећа друге уговорне државе,

те у оба случаја, дати су или наметнути услови између два предузећа у њиховим трговачким или финансијским односима који се разликују од оних који би постојали између независних предузећа, тада би профит, само под наведеним условима, стекло једно од предузећа, но, због истих услова, профит који се није стекао се може укључити у профит тог предузећа и адекватно опорезовати.

(2) Када уговорна држава укључује у профит предузећа те државе – и адекватно га опорезује – профит за који је предузеће друге уговорне државе дужено у тој другој држави, и профит тако обухваћен је онај који би настао за предузеће прво-поменуте државе када су услови између два предузећа они који би настали између независних предузећа, тада ће та друга држава учинити адекватне прилагодбе у вези са износом пореза који је предвиђен за такав профит. У одређивању такве прилагодбе, водиће се рачуна о другим одредбама ове Конвенције, а надлежне власти уговорних држава ће се по потреби међусобно контактирати.

Члан 10
ДИВИДЕНДЕ

(1) Дивиденде које дају компаније које се резиденти уговорне државе резиденту друге уговорне државе, могу се опорезовати у тој другој држави.

(2) Међутим, такве дивиденде се такође могу опорезовати у уговорној држави чији је резидент компанија која даје дивиденде и у складу са законима те државе, но, ако је корисник дивиденди резидент друге уговорне државе, такав порез неће превазилазити:

а) 5 % од бруто износа дивиденди, ако је корисник компанија (која није партнерство) и која директно поседује барем 25 % капитала компаније која даје дивиденде;

б) 10 % од бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Надлежне власти уговорних држава ће заједничким договором ријешити начин примјене ових ограничења.

Ова тачка неће обухваћати опорезивање компаније у погледу профита од којег се плаћају дивиденде.

(3) Појам "дивиденде" из овог Члана значи приход од дионица, "јоуиссанце" дионице или "јоуиссанце" права, рудних дионица, оснивачких дионица или других права, која не представљају потраживања дуга, обухваћених профитом, као и приход од осталих корпоративних права која су предмет истог пореског третмана као и приход од дионица према законима државе у којој је компанија која врши дистрибуцију резидент.

(4) Одредбе тачке 1. и 2. се неће примјењивати ако власник дивиденди, који је резидент уговорне државе, врши дјелатност у другој уговорној држави, гдје је компанија која плаћа дивиденду резидент путем сталне установе која се у њој налази, те посјед у чије су име дивиденде исплаћене је у ефикасној вези са таквом сталном установом. У том случају, примјењиваће се одредбе Члана 7.

(5) Када компанија која је резидент уговорне државе има профит или приход из друге уговорне државе, та друга држава не може увести никакав порез на дивиденде које даје компанија, осим онолико колико су такве дивиденде плаћене резиденту те друге државе или онолико колико је посјед за који се плаћају дивиденде у ефикасној вези са сталном установом која се налази тој другој држави, нити подвргнути недистрибуиран профит компаније порезу на недистрибуиран профит компаније, чак иако су дивиденде исплаћене или се недистрибуиран профит састоји, у потпуности или дјеломично, од профита или прихода произведеног у таквој другој држави.

Члан 11 КАМАТА

(1) Камата која настане у уговорној држави и плати се резиденту друге уговорне државе, може се опорезовати у тој другој држави.

(2) Међутим, таква се камата такође може опорезовати у уговорној држави у којој настане и у складу са законима те државе, али ако је власник камате резидент друге уговорне државе, прописани порез неће превазићи 5 % од бруто износа камате. Надлежне власти уговорних држава ће заједничким договором ријешити начин примјене овог ограничења.

(3) Без обзира на одредбе тачке 2., свака таква камата из тачке .1 ће се опорезовати само у уговорној држави чији је прималац резидент, ако је такав прималац власник камате и ако је таква камата и исплаћена:

- a) у вези са кредитном продајом све индустријске, комерцијалне или научне опреме,
- b) у вези са кредитном продајом све робе једног предузећа другом предузећу, или

с) било којим зајмом било које врсте одобреним, обезбијеђеним или загарантованим од стране државне или централне банке.

(4) Појам "камата" из овог Члана, значи приход од потраживања дуга било које врсте, било да је или не осигурано хипотеком или било да подразумева или не право учешћа у профиту дужника, те посебно, приход од државних хартија од вриједности и приход од обвезница или задужница, укључујући припадајуће премије и награде из таквих хартија од вриједности, обвезница или задужница. Казне за закашњелу исплату се неће сматрати каматом у сврху овог Члана.

(5) Одредбе тачке 1., 2. и 3. се неће примјењивати ако власник камате, који је резидент уговорне државе, врши дјелатности у другој уговорној држави у којој настане камата путем сталне установе која се у њој налази, а потраживање дуга у вези са каматом је ефективно исплаћено у вези са таквом сталном установом. У том случају примјењиваће се одредбе Члана 7.

(6) Сматраће се да су настале камате у уговорној држави, када је онај који плаћа уједно и резидент те државе. Међутим, када лице које плаћа камату, било да је резидент уговорне државе или не, има сталну установу у вези са којом је настало дуговање за које је исплаћена камата, те такву камату сноси та стална установа, онда ће се та камата сматрати да је настала у држави у којој се налази стална установа.

(7) Када, из разлога специјалног односа између оног који плаћа и власника или између њих обојице и неког другог лица, износ камате, имајући у виду потраживање дуга за који се даје, превазилази износ који би био договорен између оног који плаћа и власника у недостатку таквог односа, одредбе овог Члана ће се примјењивати само на посљедњи поменути износ. У том случају, вишак од уплате ће бити опорезив дио, у складу са законима сваке уговорне државе, истодобно имајући у виду и остале одредбе ове Конвенције.

Члан 12 ХОНОРАР

(1) Хонорар који настане у уговорној држави и плати се резиденту друге уговорне државе се може опорезовати у тој другој држави.

(2) Међутим, такав хонорар се такође може опорезовати у уговорној држави у којој настане и у складу са законима те државе, али ако је прималац хонорара резидент друге уговорне државе, такав порез неће прећи 5% од укупног бруто износа хонорара. Надлежне власти уговорних држава ће заједничким договором ријешити начин примјене овог ограничења.

(3) Појам "хонорар" из овог Члан значи сваки приход који се прими као накнада за кориштење, или право на кориштење, ауторских права књижевног, умјетничког или научног рада, укључујући кинематографске филмове или филмове или траке које се користе у радијском и телевизијском емитовању, свих патената, заштитних знакова, дизајна или модела, планова, тајних формула или процеса за информације које се тичу индустријског, комерцијалног или научног искуства.

(4) Одредбе тачке 1. и 2. се неће примјењивати ако власник хонорара, који је резидент уговорне државе, врши дјелатност у другој уговорној држави у којој настане хонорар путем сталне установе која се у њој налази, а право на имовину у вези које је хонорар плаћен је ефикасно повезано са таквом сталном установом. У том случају, примјењују се одредбе Члана 7.

(5) Сматраће се да је настао хонорар у уговорној држави када је онај који плаћа резидент те државе. Међутим, када лице које плаћа хонорар, било да је резидент уговорне државе или не, у уговорној држави има сталну установу у вези са којом је дуговање за које се плаћа хонорар настало, а такав хонорар сноси таква стална установа, у том случају ће се сматрати да је настао хонорар у држави у којој се налази стална установа.

(6) Када, због специјалног односа између оног који плаћа и власника или између обојице и неког трећег лица, износ хонорара, имајући у виду употребу, право или информације за који се хонорар плаћа, превазиђе износ који би био договорен између оног који плаћа и власника хонорара у недостатку таквог односа, одредбе овог Члана ће се примјењивати само на посљедње поменути износ. У том случају, вишак уплате ће и даље бити опорезив према законима сваке уговорне државе, притом имајући у виду друге одредбе ове Конвенције.

Члан 13

КАПИТАЛНА ДОБИТ

(1) Добит коју стиче резидент уговорне државе одузимањем непокретне имовине из Члана 6., а која се налази у другој уговорној држави, може се опорезовати у тој другој држави.

(2) Добит од одузимања покретне имовине, која чини дио пословне имовине сталне установе, коју предузеће уговорне државе посједује у другој уговорној држави, укључујући ону добит стечену одузимањем такве сталне установе (самостално или са читавим предузећем), може се опорезовати у тој другој држави.

(3) Добит стечена одузимањем бродова или авиона који врше међународни саобраћај, те бродови који саобраћају на унутрашњим воденим саобраћајницама или покретна имовина која се односи на рад таквих бродова и авиона, биће опорезива само у уговорној држави у којој се налази сједиште управе предузећа.

(4) Добит стечена одузимањем све оне имовине која није обухваћена тачкама 1., 2., и 3. ће се опорезивати само у уговорној држави чији је резидент онај који врши одузимање имовине.

Члан 14
ДОХОДАК ПО ОСНОВУ РАДНОГ ОДНОСА

(1) Према одредбама Чланова 15., 17., 18., 19. и 20., плате, накнаде и друга слична примања резидента уговорне државе у погледу радног односа ће бити опорезиви само у тој држави, осим ако се радни однос врши у другој уговорној држави; ако се врши такав радни однос, онда се таква примања могу опорезовати у тој другој држави.

(2) Без обзира на одредбе тачке 1., примања резидента уговорне државе у погледу радног односа који се врши у другој уговорној држави ће се само опорезивати у првопоменутој држави ако:

- а) је прималац присутан у другој држави у периоду или периодима који не прелазе агрегат од 183 дана актуелне фискалне године, и
- б) се примања плаћају од стране, или у име, послодавца који није резидент друге државе, и
- ц) примања не сноси стална установа коју послодавац посједује у другој држави.

(3) Без обзира на претходне одредбе овог Члана, примања стечена у погледу радног односа који се врши на броду или авиону који ради у међународном саобраћају, или на броду који плови на унутрашњим воденим саобраћајницама, може се опорезовати у уговорној држави у којој се налази сједиште управе предузећа.

Члан 15
ПРИМАЊА ДИРЕКТОРА

Сва примања директора која стиче резидент уговорне државе у својству Члана управног одбора предузећа које је резидент друге уговорне државе, може се опорезивати у тој другој држави.

Члан 16
УМЈЕТНИЦИ И СПОРТИСТИ

(1) Без обзира на одредбе Члана 7 и 14, приходи резидента уговорне државе као забављача, као што су позоришни, филмски, радијски или телевизијски умјетници, музичари или спортисти, који врше своје личне активности у другој уговорној држави, могу се опорезовати у тој другој држави.

(2) Када приход који оствари забављач или спортиста као такав не припада самом забављачу или спортисти већ трећем лицу, такав приход може, без обзира на одредбе Чланова 7. и 14., да се опорезује у уговорној држави у којој су се вршиле активности забављача или спортисте.

Члан 17
ПЕНЗИЈЕ

Према одредбама тачке 2. Члана 18., пензије и друга слична примања резидента уговорне државе у погледу бившег запослења ће бити опорезиви само у тој држави.

Члан 18
ЈАВНА СЛУЖБА

- (1) а) Плате, накнаде и друга слична примања, изузев пензије, коју плаћа уговорна држава или њена локална власт појединцу у вези са услугама пруженим тој држави или власти, опорезиваће се само у тој држави.
- б) Међутим, такве плате, накнаде и друга слична примања ће бити опорезиви само у другој уговорној држави ако су услуге пружене у тој држави, а појединац, који је резидент те државе, је:
- (i) држављанин те државе; или
 - (ii) није постао резидент те државе само у сврху пружања тих услуга
- (2) а) Свака пензија коју даје, или се даје из фондова које је створила уговорна држава или њена локална власт појединцу у погледу услуга које су пружене тој држави или власти ће се опорезивати само у тој држави.
- б) Међутим, таква пензија ће се опорезивати само у другој уговорној држави ако је појединац резидент или држављанин те државе.
- (3) Одредбе тачке 1. овог Члана ће исто тако примјењивати у погледу прихода аустријског комесара вањске трговине у Босни и Херцеговини и чланова особља аустријског комесара вањске трговине. Ова одредба ће се такође примјењивати на особље организације Босне и Херцеговине сличне природе лоциране у Аустрији.
- (4) Одредбе Чланова 14., 15., 16., и 17. ће се такође примјењивати на плате, накнаде и друга примања, као и на пензије, у погледу услуга пружених у вези са пословањем вршеним од стране уговорне државе или њене локалне власти.

Члан 19 **СТУДЕНТИ**

(1) Студент или приправник који је резидент или је непосредно прије посјете уговорној држави постао резидент друге уговорне државе и који је присутан у прво-поменутој држави само ради свог образовања или обуке, примања која он прима ради свог одржања, образовања или обуке, неће се опорезивати у тој држави, ако таква примања долазе из извора ван те државе.

(2) Примања која студент или приправник који је или је некада био резидент уговорне државе, добија по основу радног односа у другој уговорној држави у периоду или периодима који не прелазе агрегат од 183 дана актуелне фискалне године, неће се опорезивати у тој другој држави ако је запослење у директној вези са његовим студијама или приправништвом које се врши у прво-поменутој држави.

(3) У погледу грантова и стипендија које нису обухваћене тачком 1. овог Члана, студент или приправник из тачке 1. ће такође током таквог образовања или обуке имати право на иста изузећа, ослобађања или смањења у погледу пореза који су доступни резидентима уговорне државе коју посјећује.

Члан 20 **ПРОФЕСОРИ И НАСТАВНИЦИ**

(1) Појединац који посјећује уговорну државу у сврху предавања или вршења истраживања на универзитету, колеџу, школу или другој признатој образовној институцији у тој држави и који је или је непосредно прије те посјете постао резидент друге уговорне државе, биће ослобођен од пореза у прво-поменутој уговорној држави за примања за такву наставу или истраживања за период који не прелази двије године од дана његове прве посјете у те сврхе, ако су таква примања настала ван државе.

(2) Одредбе тачке 1. овог Члана се неће примјењивати на приход од истраживања ако је такво истраживање спроведено, не у јавном интересу, већ првенствено за личну корист одређеног лица или лица.

Члан 21 **ДРУГИ ПРИХОДИ**

(1) Врсте прихода резидента уговорне државе, гдје год да настану, а које нису обухваћене претходним члановима ове Конвенције ће се опорезивати само у тој држави.

(2) Одредбе тачке 1. се неће примјењивати на приход, изузев прихода од непокретне имовине из тачке 2. Члана 6., ако прималац таквог прихода, који је резидент уговорне државе, врши дјелатност у другој уговорној држави путем сталне установе која се у њој налази, а право на имовину у погледу које се плаћа приход је у

ефикасној вези са таквом сталном установом. У том случају, примјењиваће се одредбе Члана 7.

(3) Приход резидента уговорне државе из друге уговорне државе под правним захтјевом за одржавање се не може опорезивати у прво-поменутој држави, ако би се такав приход ослободио пореза према законима друге уговорне државе.

Члан 22 **ИМОВИНА**

(1) Имовина у смислу некретнина из Члана 6., чији је власник резидент уговорне државе и налази се у другој уговорној држави, може се опорезивати у тој другој држави.

(2) Имовина у смислу покретне имовине као дијела пословне имовине сталне установе коју посједује предузеће уговорне државе у другој уговорној држави, може се опорезивати у тој другој држави.

(3) Имовина коју чине бродови или авиони који раде у међународном саобраћају и бродови који раде на унутрашњим воденим саобраћајницама, и покретна имовина у вези са радом таквих бродова и авиона, опорезиваће се само у уговорној држави у којој је сједиште управе предузећа.

(4) Сви други елементи имовине резидента уговорне државе ће се опорезивати само у тој држави.

Члан 23 **ЕЛИМИНАЦИЈА ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА**

Двоструко опорезивање ће се елиминисати на следећи начин:

(1) У Аустрији:

- а) Када резидент Аустрије има приход или посједује имовину која се, према одредбама ове Конвенције, може опорезивати у Босни и Херцеговини, Аустрија ће, у складу са одредбама тачке б) и става 3, изузети такав приход или имовину од пореза.
- б) Када резидент Аустрије има приход који према одредбама Чланова 10., 11., и 12. се може опорезивати у Босни и Херцеговини, Аустрија ће дозволити смањење пореза на приход том резиденту у виду износа који је једнак порезу плаћеном у Босни и Херцеговини. Такво смањење, међутим, неће прећи онај дио пореза израчунатог прије самог смањења, а који се може приписати оним врстама прихода стеченим у Босни и Херцеговини.
- ц) Одредбе тачке б) става а) се неће примјењивати на приход или имовину резидента Аустрије гдје Босна и Херцеговина примјењује одредбе ове

Конвенције на изузимање таквог прихода или имовине од пореза или примјењује одредбе тачака 2. Члана 10., 11. и 12. на такав приход.

(2) У Босни и Херцеговини:

Када резидент Босне и Херцеговине има приход или имовину, која је у складу са одредбама ове Конвенције опорезива у Аустрији, Босна и Херцеговина ће дозволити:

- а) смањење пореза на приход резидента у износу једнаком порезу на приход који је плаћен у Аустрији;
- б) смањење пореза на имовину на имовину резидента у износу једнаком порезу на имовину који је плаћен у Аустрији.

Међутим, такво смањење у оба случаја неће прећи онај дио пореза на приход или имовину који је израчунат прије дозвољавања самог смањења, а што се може приписати, према случају, приходу или имовини опорезивим у Аустрији.

(3) Када се у складу са било којом одредбом Конвенције приход стечен или имовина резидента уговорне државе изузима од пореза у тој држави, та држава без обзира на то може, у рачунању износа пореза на преостали приход или имовину резидента, узети у обзир износ изузетог прихода или имовине.

Члан 24

НЕДИСКРИМИНАЦИЈА

(1) Држављани уговорне државе неће у другој уговорној држави бити изложени било каквом опорезивању или неком захтјеву у вези с тим, које је другачије или више терети него порези и томе везани захтјеви којима су изложени држављани те друге државе под истим условима, нарочито у погледу боравка.

(2) Лица без држављанства који се резиденти уговорне државе ни у једној уговорној држави неће се опорезивати или излагати било каквим захтјевима у вези с тим, а које је другачије или више терети него порез и томе везани захтјеви којима су или могу бити изложени држављани државе под истим условима, нарочито у погледу боравка.

(3) Опорезивање сталне установе коју посједује предузеће уговорне државе у другој уговорној држави неће се увести по мање повољним условима у тој другој држави него порез уведен на предузећа те друге државе у вршењу исте дјелатности. Ова одредба не подразумијева да је уговорна држава обавезна да одобри резидентима друге уговорне државе сва лична давања, олакшице и смањења у пореске сврхе у вези са грађанским статусом или породичним обавезама које одобрава властитим резидентима.

(4) Изузев тамо гдје се примјењују одредбе тачке 1. Члана 9., тачке 7. Члана 11. или тачке 6. Члана 12., камате, хонорар и друга примања која даје предузеће уговорне државе резиденту друге уговорне државе ће, у сврху одређивања опорезивог профита

таквог предузећа, бити умањиво под истим условима као да су дати резиденту прво-поменуते државе. Такође, сва дуговања предузећа уговорне државе резиденту друге уговорне државе ће у сврху одређивања опорезивог капитала таквог предузећа, бити умањиво под истим условима као да је у питању резидент прво-поменуते државе.

(5) Предузећа уговорне државе, капитал који је у потпуности или дјеломично у власништву или контролисан, директно или индиректно, од стране једног или више резидената друге уговорне државе, неће се изложити у прво-поменутој држави било каквом опорезивању или томе-везаним потребама које је другачије или више терети од опорезивања или томе-везаних захтјева којима су изложена друга слична предузећа прво-поменуते државе.

(6) Одредбе овог Члана ће се без обзира на одредбе Члана 2. примјењивати на порезе свих врста и описа.

Члан 25

ПРОЦЕДУРА ЗАЈЕДНИЧКОГ ДОГОВОРА

(1) Када лице сматра да активност једне или обе уговорне државе резултује или ће резултовати опорезивањем које није у складу са одредбама ове Конвенције, оно може, без обзира на правне лијекове домаћег права тих држава, предочити свој случај надлежним властима уговорне државе чији је резидент или, ако је његов случај обухваћен тачком 1. Члана 24., уговорне државе чији је држављанин. Случај се мора предочити у року од три године од прве обавијести о активности која резултује опорезивањем, а које није у складу са одредбама Конвенције.

(2) Надлежне власти ће настојати, ако се приговор чини оправданим и ако сам по себи није довољан за постизање задовољавајућег рјешења, ријешити случај заједничким договором са надлежним властима друге уговорне државе, у циљу избјегавања опорезивања које није у складу са Конвенцијом. Сваки постигнути договор ће се имплементирати без обзира на сва временска ограничења у домаћем законодавству уговорне државе.

(3) Надлежне власти уговорних држава ће настојати да заједничким договором ријеше све потешкоће или сумње у вези са тумачењем или примјеном Конвенције. Такође се могу заједно консултовати око елиминације двоструког опорезивања у случајевима који нису обухваћени Конвенцијом.

(4) Надлежне власти уговорних држава могу се директно савјетовати, као и путем заједничке комисије која се састоји од њих или њихових представника, у сврху постизања договора у смислу претходних тачака.

(5) Када надлежне власти не могу ријешити потешкоће или сумње у вези са тумачењем или примјеном Конвенције током процедуре заједничког договора у складу са претходним тачкама овог Члана у оквиру временског рока од двије године од дана иницирања процедуре, случај ће се предочити, по пријави пореских обвезника, арбитражном суду од стране надлежних власти уговорне државе која је иницирала процедуру заједничког договора. Арбитражни суд ће се састојати од једног

представника свих надлежних власти уговорних држава и по једног независног лица обе уговорне државе који ће се именовати са листе арбитра по рангираном поретку. Арбитри ће именовати једно лице за предсједавајућег који морати имати неопходне квалификације за именовање за највише судске канцеларије у његовој земљи или да је правни стручњак признате стручности. Свака држава ће именовати пет стручних лица за списак арбитра. Порески обвезник ће се саслушати пред арбитражним судом на његов захтјев. Арбитражни суд ће донијети своју одлуку не касније од шест мјесеци од дана када је предмет за примљен. Одлука ће бити обавезујућа у погледу појединачног случаја на обе уговорне државе и све пореске обвезнике у питању.

Члан 26

РАЗМЈЕНА ИНФОРМАЦИЈА

(1) Надлежне власти уговорних држава ће вршити размјену оних информација које се могу сматрати релевантним за спровођење одредби ове Конвенције или за примјену домаћих закона у вези свих врста пореза и датих описа у име уговорних држава, или њихових политичких субдिवизија или локалних власти, онолико колико порез није у супротности са Конвенцијом. Размјена информација није ограничена Члановима 1. и 2.

(2) Све добијене информације из тачке 1. уговорне државе ће третирали као тајне на исти начин као и информације добијене у оквиру домаћег права те државе и биће доступне само лицима или властима (укључујући судове и административна тијела) која се баве процјеном или прикупљањем, примјеном или гоњењем, у погледу жалби у вези са порезима из тачке 1., или превидом наведеног. Таква лица или власти ће користити информације само у те сврхе. Они могу дати информацију у јавном судском поступку или при доношењу судских одлука. Без обзира на претходно, информације добијене од уговорне државе се могу користити у друге сврхе када се такве информације могу користити у те друге сврхе у складу са законима обе државе и када надлежне власти државе која даје информације дозволи такву употребу.

(3) Ни у једном случају се одредбе тачке 1. и 2. не могу сматрати да намећу обавезу уговорној држави да:

а) спроводи административне мјере у супротности са законима и административном праксом те или друге уговорне државе;

б) пружи информације које се не могу давати према законима или у нормалном току примјене те или друге уговорне државе;

ц) пружи информације којима би се откриле било које трговинске, пословне, индустријске, комерцијалне или професионалне тајне или трговински процеси, или информације, чије би откривање било у супротности са јавном политиком (јавни поредак), основним правима које је држава загарантовала, посебно у области заштите података.

(4) Када уговорна држава затражи информације у складу са овим чланом, друга уговорна држава ће искористити своје мјере за прикупљање података како би добила затражену информацију, иако та друга држава можда не захтијева такву информацију у своје властите пореске сврхе. Обавеза из претходне реченице је предмет ограничења тачке 3., али се ни у којем случају та ограничења неће сматрати да дозвољавају

уговорној држави да одбије да пружи информацију јер нема домаћи интерес за таквом информацијом.

(5) Ни у једном случају се одредбе тачке 3. неће сматрати да дозвољавају уговорној држави да одбије да пружи информацију јер информацију посједује банка, друга финансијска институција, именовано лице или лице које посредује или има фидуцијарну способност или има везе са власничким интересима лица.

Члан 27

ЧЛАНОВИ ДИПЛОМАТСКИХ МИСИЈА И КОНЗУЛАРНИХ ПОЗИЦИЈА

Нити једна ствар из ове Конвенције неће утицати на фискалне привилегије чланова дипломатских мисија и конзуларних позиција према општим правилима међународног права или одредбама посебних споразума.

Члан 28

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

(1) Ова Конвенција ће се ратификовати, а инструменти ратификације ће се размијенити што је прије могуће.

(2) Ова Конвенција ће ступити на снагу првог дана трећег мјесеца након размјене instrumenата ратификације.

(3) Њене одредбе ће важити за порезе за сваку фискалну годину почевши од или након првог дана јануара календарске године након размјене ратификационих instrumenата.

Члан 29

ОКОНЧАЊЕ

(1) Ова Конвенција ће важити неограничено.

(2) Свака уговорна држава може окончати Конвенцију, путем дипломатских канала, у писаној форми о престанку важења на дан или прије тридесетог дана јуна календарске године након прве године од дана ступања на снагу ове Конвенције.

(3) У том случају, Конвенција ће престати да важи у погледу пореза за сваку фискалну годину која почиње или након првог дана јануара календарске године након што је поднесено обавјештење о престанку важења.

ПОТВРЂУЈУЋИ НАВЕДЕНО, пуномоћници двије уговорне државе, ваљано овлаштени, потписали су ову Конвенцију.

САЧИЊЕНО у два примјерка у Сарајеву, дана 16. децембра 2010. године, на њемачком, босанском/хрватском/српском и енглеском језику, и притом су сви текстови једнако аутентични. У случају било каквог одступања у преводу, превладаће верзија текста на енглеском.

За Републику Аустрију:

Köck m.p.

За Босну и Херцеговину:

Vrankić m.p.

ПРОТОКОЛ

У тренутку потписивања Конвенције између Републике Аустрије и Босне и Херцеговине о избјегавању двоструког опорезивања у погледу пореза на приход и имовину, доле потписани су се усагласили да ће сљедеће одредбе чинити интегрални дио Конвенције:

1. Тумачење Конвенције

Јасно је да се од одредаба Конвенције, које су сачињене у складу са кореспондентним одредбама ОЕЦД Модела Конвенције о приходима и капиталу, генерално очекује исто значење из коментара ОЕЦД-а. Значење из претходне реченице се неће примјењивати у сљедећим ситуацијама:

- а) свака уздржаност или примједба на Модел ОЕЦД-а или његов Коментар било које уговорне државе;
- б) свако супротно тумачење са објављеним објашњењем једне од уговорних држава које је достављено надлежним властима друге уговорне државе прије ступања на снагу Конвенције; и
- ц) свако супротно тумачење договорено од стране надлежних власти након дана ступања на снагу Конвенције.

Коментар - који је с времена на вријеме подложен ревизији— представља средство тумачења у смислу Бечке конвенције од 23. маја 1969. године о закону о споразумима.

2. У Члану 11

Јасно је да ће се одредбе Члана 11. тачка 3. такође примјењивати и на одобрене зајмове, осигуране или загарантоване од стране Оестерреичхисцхе Контроллбанк АГ или Извозно-кредитне агенције Босне и Херцеговине.

3. У Члану 26

(1) Надлежне власти земље кандидата ће дати сљедеће информације надлежним властима тражене државе при тражењу информација у оквиру Конвенције за демонстрацију очекиване важности информација на захтјев о:

- (а) идентитету лица под испитивањем или истрагом;
- (б) изјави о траженој информацији укључујући природу и облик у којем држава кандидат жели да добије информације од државе од које је тражи;
- (ц) пореској сврси за коју се тражи информација;
- (д) основама за вјеровање да се тражена информација налази у земљи од које се она тражи или је у посједу или под контролом лица које је спада у надлежност земље од које се тражи;
- (е) имену и адреси сваког лица за које се вјерује да је у посједу тражене информације;

(ф) изјави земље кандидата да је искористила сва могућа средства на својој територији да дође у посјед информација, изузев оних које би изазвале несразмјерне потешкоће.

(2) Јасно је да размјена информација из Члана 26. не укључује мјере које чине захтјеви за информацијама без икаквог знања да ли такве информације и постоје, односно „испипавање терена“.

(3) Јасно је да тачка 5. Члана 26. не захтијева да уговорне државе размјене информације на спонтаној или аутоматској основи.

(4) Јасно је да ће се – поред горе поменутих начела – за тумачење Члана 26., такође уважавати и начела из ОЕЦД Коментара, укључујући техничку ноту Секретаријата ОЕЦД-а, која је приложена као анекс овом додатном протоколу.

ПОТВРЂУЈУЋИ НАВЕДЕНО, пуномоћници двије уговорне државе, ваљано овлаштени, потписали су овај протокол.

САЧИЊЕНО у два примјерка у Сарајеву, дана 16. децембра 2010. године, на њемачком, босанском/хрватском/српском и енглеском језику, и притом су сви текстови једнако аутентични. У случају било каквог одступања у преводу, превладаће верзија текста на енглеском

За Републику Аустрију:

Köck m.p.

За Босну и Херцеговину:

Vrankić m.p.

Анекс

Техничка нота о тачки 5. Члана 26. ОЕЦД Модела пореске конвенције

Тачка 5. Члана 26. ОЕЦД Модела пореске конвенције подразумијева да банкарска тајност не може представљати препреку за размјену информација у пореске сврхе. Члан 26. такође подразумијева важна безбједносна средства у циљу заштите повјерљивости података о пореском обвезнику.

Стандард захтијева размјену информација само на захтјев. Када се затражи информација, мора се извршити размјена само када је то “од предвидљиве важности” за администрацију или примјену домаћег права партнера споразума. Земље не могу да се упуштају у “испијавање терена” или да затраже информацију чија је мала вјероватноћа значаја за пореска питања датог пореског обвезника. У формулисању њихових захтјева, надлежне власти требају демонстрирати очекивану релевантност тражених информација. Нпр. није могуће за државу да случајно затражи информацију о жиро-рачунима резидената у банкама које се налазе у другој држави. Такође, чак и приликом ревизије пореског обвезника, пореска управа неће тражити информацију о одређеном пореском обвезнику када није идентификована трансакција или постоји индикација могуће трансакције, која чини везу са другом државом. С друге стране, нпр. када пореска управа процјени пореску одговорност одређеног пореског обвезника и сумња да тај порески обвезник има жиро-рачун у другој држави, тада надлежне власти могу затражити информацију о том одређеном пореском обвезнику. Исти је случај када је нпр. идентификован већи број пореских обвезника са оффшоре кредитним картицама банака које се налазе у другој држави. Држава која даје захтјев треба прво искористити сва домаћа средства да дође у посјед тражених информација. За додатна питања, обратите пажњу да коментаре на Члан 26. ОЕЦД Модела пореске конвенције и Члана 5. Модела споразума о размјени информација.

Када се изврши размјена информација, постаје предметом строгих правила повјерљивости. Јасно је дефинисано у Члану 26. да ће се дате информације третирали као тајна. Могу се користити само у сврхе обухваћене овом конвенцијом. Санкције за кршење такве тајности обухваћене су управним и кривичним законима у свим државама. Обично, неовлаштено давање пореских информација добијених од друге земље је кривично дјело кажњиво затворском казном.

Као што се може видјети у овим објашњењима, која се могу наћи у коментару ОЕЦД Моделу пореске конвенције, као и у приручнику ОЕЦД о размјени информација, банкарска тајност није компатибилна са ефикасном размјеном информација у пореске сврхе. Све земље имају правила о банкарској тајности или повјерљивости. Испуњавање међународно-договорених стандарда о размјени информација подразумијевају само ограничене изузетке од правила о банкарској тајности, и неће умањити повјерење грађана у заштити њихове приватности.

